

med svet zdaj Rusom in zopet potem Japoncem ugodna poročila o bitkah pred Port Arturjem. Uradnih, toraj verjetnih poročil imamo, jako malo. Iz teh poročil se sprevidi, da Rusi ne bodejo mogli delj časa trdnjave braniti, kakor k večjemu do konca prihodnjega meseca, čeprav še se Japonci niso polastili nobene večjeutrdbje Port Arturja z naskokom. Zgubili so do sedaj pri teh poskusih najmanje 50 tisoč svojih ljudi. Dobili pa bodejo trdnjavo v roke, ker so konečno junaški branitelji Port Arturja seveda tudi ljudje, kojih zmožnosti imajo meje. V Port Arturju vladajo — in temu se ni čuditi — prav žalostne razmere. Mesto je enako razvalinam. Ves živžev je skoraj že porabljen. Čeprav se tu in tam posreči, da se vtihotapi v mesto kaka kitajska ladja z živževem, seveda to ne bode obvarovalo posadke, pred njeno najhujšo nezgodo, namreč pred gladom. Pred par dnevi se je pripeljala ruska torpedovka izpred Port Arturja v Tšifu. Kakor se poroča, je imela s seboj pismo, s katerim prosi general Stössel, junaški poveljnik Port Arturja, od vlade v Petersburgi navodila, kar mu je storiti, ali bi se naj udal, ali bi naj branil trdnjavo še nadalje. Kakor se poroča, zapustilo je luko pred Port Arturjem še več ruskih ladij, ker baje ne stražijo pred luko vse japonske ladje. Te se baje pripravljajo na boj z baltiškimi brodovjem.

V Mandžuriji

se približujeta sovražnika vedno bolj eden drugemu. Ravno, ko to pišemo, pričel se je najbrž že odločilen boj. Rusi so začeli napadati Japonce, toda vsi napadi so bili do sedaj odbiti. Japonci pa ne zasledujejo sovražnika, ker nočejo svojih utrdb zapustiti. V prihodnjih dneh že bode najbrž javil brzoglav, da se bije tam na daljnem vztoku odločilna bitka pri Mukdenu. Kdor bode zmagal, to se seveda ne more znati, gotovo pa bode moralo umreti v kratkem strašansko veliko Rusov in Japoncev na bojišču v Mandžuriji.

Slika iz boja.

Kakor se poroča iz bojev pred Port Arturjem padla je dne 15. t. m. pred obzidjem ogromna množica Japoncev in Rusov, tako, da so bili vsi jarki pred utrdbo napolnjeni z mrtvimi. Kar naenkrat pridrvi cela tolpa iztrdanih kitajskih psov iz Port Arturja in začne še topla trupla mrtvih vojakov na grozoviti način razmesariti. Prestrašeni od tega groznega prizora nehali so japonski in ruski vojaki streljati na en drugega in so, ne meneč se za medsebojni boj hiteli braniti mrtvih tovarišev. Še le, ko so postreljali in ubili večino psov, začel se je iz nova boj med vojaki, ki pa tokrat ni trajal dolgo in tudi ni bil tako ljut, kakor pred strašanskim, gori opisanim prizorom.

Spodnještajerske novice.

Umrl je dne 5. t. m. gospodar Franc Podgoršek, posestnik in gostilničar v Laškem Trgu. Mož je bil vrl naprednjak in v obče spoštovan poštenjak od pet

do glave, radi tega tudi jako priljubljen in čisljan. Naj v miru počiva!

Umrla je dne 12. t. m. pri Sv. Petru pri Celju mati deželnega poslanca in veleposestnika g. J. Lenko, gospa Ana Lenko, v visoki starosti. Pogreb, katerega se je udeležila ogromna množica ljudi, se je vršil dne 15. t. m. Blaga pokojnica, katera je sicer na tihoma podpirala kaj rada siromake, naj v miru počiva!

Ljutomerska nemška šola vedno bolj napreduje. Toliko učencev, kakor jih ima v tem šolskem letu še dosedaj ni imela. Najhujše hujskarije proti temu zavodu od strani prvaških in klerikalnih tepcev so bile brez uspeha. V zadnjem času se je šola morala za eno učno sobo povekšati. Šola obiskuje tudi mnogo slovenskih otrokov. Dobro tako! Slovensko ljudstvo, uči se družega deželnega jezika, saj vidiš, da ga znajo tvoji prvaki tudi prav izvrstno, čeprav branijo tebi ta jezik. Bog daj, da bi še dobili drugi kraji na Spodnjem Štajerskem nemške šole, da potem ne bi bilo treba pošiljati slovenskim kmetom svoje dece v tuje kraje, v katerih naj bi se naučila drugega deželnega jezika!

Samomor vpricho žandarja. Neki Maks Znidaršič, star 19 let, doma iz Krajskega, ki je bil komi potem agent, se je klatil v zadnjih mescih brez službe po Štajerskem, Hrvaškem in Kranjskem. Med tem časom je živel od tatvin in goljufij. V Mozirju in v Ljubno je celo ulomil. Seveda so ga žandarmi in policaji pridno zasledovali in iskali. Dne 12. t. m. nanzanila je v Mozirju neka natakara tamošnjim žandarmom, da se klati nek mladi mož po Mozirju, o katerem ona misli, da je najbrž Znidaršič. Žandarmski vodja Kosar ga je šel takoj iskat. Ko ga je našel mu je naročil, da bi šel z njim. Znidaršič (bil je namreč zares on) pa potegne bliskoma iz žepa revolver in se ustrelil v glavo. Bil je takoj mrtev. Pri njem so našli njegov krstni list, njegovo domovnico in več pisem z njegovim naslovom, potem novo srebrno uro, novo težko zlato verižico, tri zlate prstane in staro usnjato možnjo. Te zadnje reči bile so pred kratkim pri ulomu v Ljubnem ukradene. Posestnik Janološek je spoznal v mrtvem istega človeka, kateri mu je pred kratkim ukradel 180 kron.

Iz pred porotnega sodišča. Pred porotnim sodiščem v Mariboru imel se je dne 14. t. m. zagovarjati neki Florijan Saban, doma iz Sladke gore v mariborskem okraju. Saban, kateri je bil že petkrat kaznovan radi hudodelstva tatvine, je bil obdolžen posilstva, ropa, hudodelstva poneverjenja in poskušene hudodelstva tatvine. Saban je napadel neko žensko, katera je gnala iz ptujkega sejma kravo proti domu. Saban je hotel to žensko posiliti. Ker se mu ni posrečilo, prisilil jo je, da mu je morala dati ves denar, kar ga je imela pri sebi. Nadalje je obdolžen Saban, da je poneveril 140 kron denarja, kateri denar je dobil za izročene mu 4 teleta. Ravno tako se mu je dokazalo, da se je vtihotapil v stanovanje svojega nekdanjega gospodarja J. R. v Rottenbergu. Sabana so spoznali porotniki kot krivega in sodnija

ga je obsodila v 8 letno težko ječo, poostreno vsaki mesec po enkrat s postom. — Dne 15. t. m. je stal pred porotniki, neki Alojz Marčič iz Rogoze (Rogeis), obdolžen uboja. Dne 24. julija t. l. sta se sprla Marčič in neki Janez Kreitner, posestniški sin iz Ragoze, ker Marčič ni hotel Kreitnerju povrniti denarja, katerega je Kreitner izdal za eno osminko žganja. Marčič je zvečer počakal Kreitnerja in ga udaril parkrat z drogom po glavi. Kreitner je bil takoj mrtev. Marčič, kateri je pred porotniki trdil, da ni kriv, čeprav je poprej preiskovalnemu sodniku zločin obstal, je bil na podlagi izpovedb prič od porotnikov spoznan kot krivega in je dobil 6 let težke ječe, poostrene s postom po enkrat v vsakem mesecu. Ko se mu je obsodba naznanila, rekel je samo besede: „Eno maličko je cveč (preveč) štrafa!“ — Dne 16. t. m. je sedel na obtožni klopi neki Franc Pivec iz Leitersberga, obdolžen uboja. Pivec, kateri je že bil svoj čas kaznovan radi težke telesne poškodbe, radi javnega nasilstva in drugih prestopkov, popival je dne 2. oktobra v neki krčmi v bližini Maribora. Na poti proti domu srečal je pozno v noči več obrtnikov, ki so prišli iz neke druge krčme med njimi tudi Janeza Felzer, čevljarja iz Potechgaua. Prišlo je do prepira in konečno do pretepa. Po pretepu je bežal Felzer iz pota na travnik, Pivec pa za njim. Tam sta se zopet popadla in Pivec je z drogom Felzerja tako pretepal, da je ta na mestu obležal mrtev. Pivec se zagovarja s silobrambo. Porotniki pa so razsodili, da je kriv uboja, na kar je bil obsojen Pivec v šestletno težko ječo. — Dne 17. dne novembra so sodili porotniki zopet ubijalca. Dne 17. oktobra tega leta sta se sprla v Rihterovcih posestnik Heritz Franc in njegov hlapec 26 letni, že večkrat kaznovani Ferdinand Müller radi par čevljev. Heritz je dal v teku prepira Müllerju zaušnico, na kar ga je ta dregnil, kakor se je sodnijsko dokazalo 23 krat z nožem. Heritz je kmalu na to umrl. Porotniki so potrdili vprašanje radi uboja in Müller je bil obsojen v sedemletno težko ječo. — Takoj po tej obravnavi stal je pred porotniki 20 letni bajtarjev sin Jožef Krainc iz Sovjaka obdolžen tudi uboja. Krainc je napadel v noči od dne 16. do 17. oktobra pri ponočevanju nekega Vincenca Tašnerja, tudi bajtarjevega sina iz Sovjaka. Udaril ga je z drogom po glavi in Tašner je vsled tega udarca še v isti noči umrl. Krainc se zagovarja, da ga je Tašner napadel, da je bil toraj on (Krainc) primoran se braniti. Krainc je dobil, ker so porotniki spoznali, da je samo prekoračil mejo silobrambe 5 mesev ječe. — **Majcen, ravno tako Šegula in Muršec bili so obsodeni k smrti na vislicah.** (Daljne obravnave priobčimo prihodnjič.)

Leskovški konzum. Leskovški konzum je sodnija sprla in ga — zapečatila. Ubogi leskovški konzumnarji! In vendar še se najdejo kmetje, ki slepo leže na klerikalne limanice, katerim je ime konzum.

Župnik Pajtler od sv. Ruperta v Slov. gor., ki nam je znan iz pesmice v zadnjem listu, kot velik agitator pri občinskih volitvah, ima še druge

prav — „krščansko“ duhovske lastnosti. Dragi nam bralci, danes vam hočemo razložiti kako zna on tolažiti žalostne. V njegovi fari se je ustrelil neki mlad mož dne 11. t. m. Ta mož pa je prišel še le dne 27. julija t. l. iz norišnice! Toraj gotovo ni bil pri zdravi pameti, ko si je vzel življenje. Kmalu po smrti pride ves obupan in žalosten oče samomorilca k župniku Patlerju iskat tolažbe. Pajtlerjeva tolažba se je tako glasila: „Vidiš, to je sad „Štajerca“, to je sad ptujskega župana Orniga! Idi h kramarjem po tolažbo, idi k „Štajercu“ in med potom pomisli, kaj je narobe prav.“ Oče je postal na to še bolj žalosten in je pripomnil ves potrta, da se mu čudno zdi, da bi bil „Štajerc“ kriv samomora blaznega sina, ker ve in čita, da se prigradijo taki žalostni slučajji tudi v takih krajih, kamor „Štajerc“ ne zahaja, posebno v velikih mestih, in v drugih deželah, kjer „Štajerca“ niti ne morejo čitati, ker ne znajo slovenski! Nato je Pajtler zakričal! „Marš proč! Marš, marš!“ in je žalujočega očeta nagnal, kakor psa od sebe! Žalostno, toda resnično! Kaj porečejo k temu prezvišeni, milostljivi knez in škof v Mariboru, oni, ki tako ljubijo siromake, oni, ki zabranijo marsikatero solzo, oni, ki so zaupanje vseh žalujočih. Glede trditve, da bi bil naš list kriv samomora, opozarjamo naše bralce na naš uvodni članek: „Smrdljivo orožje.“

Proti uredniku takozvanega „Slovenskega Štajerca“, sta vložila pred kratkim mestni urad v Ptuj in župan mesta Ptuja g. Ornig tožbo radi razžaljenja časti. O obravnavi poročamo svoj čas.

Gimnazijec goljuf. J. Kociper, učenec štrtega razreda gimnazije in sin nekega ptujskega Slovenca si je naročil iz Graca bicikel in sicer motor, toraj tak, ki ga žene ogenj. Naročil pa ga ni na svoje ime, temveč na ime nekega družega. Ker ni imel denarja, da bi ga plačal, in ker mu brezplačno fabrikant ni hotel bicikelnja poslati, hotel si je z golufijo pridobiti zaželjeno stvar. Oče Kociperjev, v obče pošten človek, stanuje v hramu ptujske posojilnice. Toraj zanikernemu gimnazijcu ni bilo težko pridobiti si z zvijačo stambilije (pečat, Siegel) ptujske posojilnice. Goljufati pa je hotel s pomočjo te štambilije pošto. Zasukal je namreč nekaj nikalnastega denarja v papir, zapisal na njega besede „500 kron v zlatu“ in pritisnil na ta zabojček pečat posojilnice. Tako je oddal 1500 „kron“ na mariborški pošti. Na pošti so brez suma denar sprejeli. Zvečer pri računah pa so prišli goljufiji na sled in kmalu poznej je imela ptujska policija ptička pod ključem. Enaki zločin toda brez posojilničnega pečata, je bil poskusil že preje na ptujski pošti. Ker se mu tukaj ni posrečilo skusil je svojo srečo, kakor povedano v Mariboru.

Otrok je zgorel. Dne 15. t. m. je zobačila neka Maria Cvin blizu Ponkve v hosti listje. Pri sebi je imela svojo 5 letno hčerko. Ker je bilo mrzlo, zakurila, si je ogenj. Cvin se je odstranila v gozd a otrok je ostal pri ognju. Otrok se je začel z ognjem igrati. Pri tem se mu je zanetilo oblačilo. Otrok je začel bežati in zvati na pomoč. Ko mu je mati priletela na pomoč bil je že popolnoma obžgan in je kmalu

na to umrl. Seveda še bode mati kaznovana, ker je pustila lahkomišelnost svojega otroka samega pri ognju.

Večim dopisnikom. Prosimo berite pisma uredništva.

Koroške novice.

Napad na žendarma. Na sejmu v Grebinju je prišlo dne 30. p. m. ob polnoči na nekem plesišču do pretepa. Žendarmerijski vodja Miheuc hotel je pretep zabraniti, a razburjeni fantalini so se na njega postavili, ga razorožili ter ga iz gostilne vrgli na cesto. Zunaj pa je udaril neki Rebernik žendarma s 7 in pol kilo težkim drogom po glavi in ga težko poškodoval. Fantje, ogibljite se pijančevanja in pretepev!

Zopet dva otroka zgorela. V Föbingu, občina Pisweg se je pripetila dne 9. t. m. velika nesreča. Hiša nekega Franca Majerja je začela okoli poldneva goreti. Pri tem požaru prišle ste ob življenje dve deklici, ena šest, druga pa dve leti stara. Manjšo deklico so sicer sosedi rešili iz ognja, a bilo je že prepozno. Vsled opeklina je kmalu potem umrla. Starejšo so našli vso zgoreto še komaj drugi dan pod razvalinami upepeljenega poslopja. Ogenj sta zanetila dva še ne šestletna dečka, ki sta igrala z užigalicami.

Umor in samomor. V Podkloštru (Arnoldstein) je živel 22 letni komij Leopold Komposch z ženo svojega brata in šefa (gospodarja) Jožefa Komposcha v vednem prepiru. V soboto dne 12. novembra ob 5 uri zvečer sta se v gornjem nadstropju Komposchevega hrama zopet do hudega sprla. V preteku prepira potegne komij iz žepa revolver ter ustrelil ž njim na mlado ženo. Ta se je zgrudila takoj mrtva na tla. Kroglja jo je zadela v srce. Nato je ustrelil komij dvakrat na samega sebe. Prva kroglja se je odbila na gumbi (knofu) srajce, druga mu je prodrla v možgane, tako, da je bil tudi on na mestu mrtev.

Nevaren človek. Pred par dnevi je hotel na štaciji v Podkloštru prenočiti neki mož, ki se je izpustil še le pred kratkim iz kaznilnice. Ko ga je ponočni čuvaj zbudil, dobil je zato od njega zaušnico. Nato so prileteli drugi železniški delavci svojemu tovarišu na pomoč, a razburjen, nevaren človek potegnil je iz žepa nož in začel ž njim mahati okoli sebe. Nato je odbežal v urad štacije. Obvestili so se o tem dogodku takoj žendarji in ti so odpeljali na nekem železniškem vozičku nevarnega človeka v zapor, ker ni hotel nikakor iti sam zopet pod ključ.

Živinska kuga na Koroškem. Kakor se javlja iz Koroškega, pojavila se je tam zopet živinska kuga, povzročena s tem, da je neki krčmar iz dobičkaželjivosti ne meneč se za slabe posledice s prodajo ograde živine zavlačil kugo na Koroško. Sedaj se bode zopet treba braniti koroškim živinorejcem proti tej nezgodi. To se pa najlože zgodi, ako se zabrani razširjatev te bolezni. Koroški kmetje, naznanite takoj, ko opazite pri goveji živini, pri ovcah, kozah

ali svinjah sumljive bolezni, to vašemu občinskemu uradu, ali pa okrajnemu glavarstvu. Živinska kuga, ki se je na Koroškem pojavila, spozna se najlože na tem, da ima živina izvanredno vroče gobce, da se pokažejo na gobcih ali pa na koži ob parklih mizolci. Kdor tako bolezen svojega živinčeta zakriva ali hoče zatajiti se bode ostro kaznoval, ker ne škoduje s tem samo sebi, temveč vsem živinorejcem dotičnega kraja, da cele dežele!

Dopisi.

Sv. Juri ob Ščavnici. Izid naših občinskih volitev je bil tak, kakor ga je želel naš župnik. Sedaj pa dragi „Štajerc“ že veš kako se je tudi pri nas delala ljudska volja. Župnik je pobiral pri vdovah pooblastila, da je bilo joj! To je morda tista tolažba vdov, ki se od duhovnika zabteva? Tudi naš slikar je bil jako „delaven“! Obljubil je vsakomur, kateri mu česar dolguje, da ga bode tožil, ako ne bode volil ž njim, seveda po farškem geslu. — Tužna nam majka! Pa jaz upam, da doživimo mi naprednjaki še enkrat občinske volitve. Potem bode znabiti bolj jasno v našem lepem kraju, v katerem se vlačijo sedaj temne, klerikalne megle.

Kmet, naprednjak.

Iz Vidma ob Savi. Dne 28. oktobra so imeli naši črni bratci jako vroč dan. Vršile so se namreč pri nas občinske volitve. Naš župan Bann in njegov adjutant deželni in državni poslanec Žičkar, potem naš kaplan in naš vsegamogočni gospod organist Starc so nam hoteli po vsej sili vriniti klerikalčke v občinski odbor. Organist je lazil od enega hriba do drugega in nosil liste, na katerih je bilo napisano, koga da bi morali mi volilci voliti. Kaplan se je vozil par dni pred volitvo v Brežice in tam je zares vlovil par lačnih in žejnih Brežčanov, kateri so prodali svoje prepričanje za kaplanove groše. Toda ves klerikalni napor je bil zastonj! Samo štiri farške privržence so dobili. Mi naprednjaki pa smo zvolili 14 poštenih, neustrašenih možev! Seveda je imela tudi farovška Micka na dan volitve mnogo opraviti. Bilo ji je treba pripravljati za volilce — obeda! Tako se dela ljudska volja, a pri nas se njim ni posrečilo niti ne županu Bannu, ne Žičkarju, ne kaplanu, ne organistu, tudi ne farovski Micki!

Napredni volilci.

Iz Cezanjevec pri Ljutomeru. Dne 12. tega meseca na večer se je zabavljalo več gostov v Kozinovi gostilni na Kamenščaku. Med temi sta bila navzoča tudi sokol R. Vuk, pisatelj Karlekove pisarne v Ljutomeru in sokol France Schneider, naš nadučitelj. Naenkrat sta se pa sprla sokola Vuk in Schneider, ker je sokol Vuk hajljal! Konec tega žalenja je bil, da je Vuk Saboleka pograbil in iz sobe na stezo bacnil. Naš sokol je lično društvo, kaj ne? Očka Repič, še ga pijema en frakelc? —

Iz Framu. Gospodu učitelju Vodocheku v Framu radi potrdimo, da on ni v nikakoršni dotiki z dopisom, priobčenim v številki 22. našega lista. Dopis z